

Αγώνας ενάντια στην ιμπεριαλιστική πολεμική επιθετικότητα και στη διαρκή τρομοκρατική αντιδημοκρατική εκστρατεία κυβερνήσεων - ΕΕ - κεφαλαίου

1. **Η προκλητική προσχεδιασμένη κατάρριψη** ρωσικού πολεμικού αεροσκάφους από την Τουρκία αναβαθμίζει τον κίνδυνο γενικότερης πολεμικής ανάφλεξης στην περιοχή της Μέσης Ανατολής, υπογραμμίζει την **εγκληματική παρέμβαση των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και των αστικών τάξεων της περιοχής σε βάρος των λαών**, που πληρώνουν με εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς και τραυματίες, εκατομμύρια πρόσφυγες, απερίγραπτη φτώχεια, φόβο και καταπίεση.

Η προσπάθεια των ΗΠΑ, σε συνεργασία αλλά και ανταγωνισμό με τις ηγετικές δυνάμεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης (και ειδικά την Γαλλία), να αναδομήσουν την ευρύτερη περιοχή της Αραβικής Χερσονήσου, της Βόρειας Αφρικής και της Ανατολικής Μεσογείου έτσι ώστε να αποκτήσουν απρόσκοπτη πρόσβαση κι έλεγχο στις ενεργειακές πηγές και ροές, καθώς και στα κρίσιμα «περάσματα» μεταφοράς στρατηγικής σημασίας οδήγησε σε σειρά πολέμων, σε προσπάθεια ανατροπής αντιδραστικών και βαθειά αντιδημοκρατικών καθεστώτων (Λιβύη, Συρία) που δεν εναρμονίζονταν πλήρως με τα νέα σχέδια ΗΠΑ και ΕΕ και που ήταν ανοικτά σε συνεργασία με τους **ανταγωνιστικούς ιμπεριαλισμούς της Ρωσίας και της Κίνας**, το Ιράν κλπ., που επιχειρούσαν και επιχειρούν να ενισχύσουν τις θέσεις τους στην περιοχή.

Οι κινητοποιήσεις και εξεγέρσεις των λαών της περιοχής, αντιφατικές λόγω και της δραματικής έλλειψης εργατικού, αντιιμπεριαλιστικού – αντικαπιταλιστικού και κομμουνιστικού κινήματος (που ονομάστηκαν συλλήβδην «**Αραβική Άνοιξη**») αντιμετώπιστηκαν με καταστολή, ιδιαίτερα όπου είχαν κοινωνικό και δημοκρατικό περιεχόμενο (με πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα την Αίγυπτο αλλά και την Συρία στην πρώτη φάση, ενώ στην Τυνησία η σχετικά ισχυρή αριστερή και εργατική παρέμβαση υποχρέωσε σε άλλες επιλογές) ή εξετράπησαν, έτσι ώστε να προωθηθούν τα ιμπεριαλιστικά σχέδια.

Τα αστικά κράτη της περιοχής (σύμμαχοι των αμερικάνικου και ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού), το κράτος τρομοκράτη του Ισραήλ, το αντιδραστικό νέο-οθωμανικό καθεστώς της Τουρκίας, οι υπεραντιδραστικές σκοταδιστικές αραβικές μοναρχίες του Κόλπου όρμησαν σαν τις ύαινες για να προωθήσουν τα αιματοβαμμένα σχέδιά τους σε βάρος γειτονικών χωρών και λαών και πρώτα απ' όλα του Συριακού, Κουρδικού και Παλαιστινιακού λαού. Όπλισαν, χρηματοδότησαν και αξιοποίησαν πλήθος αντιδραστικών οργανώσεων με αναφορά στον ισλαμικό Ιερό Πόλεμο (Τζιχάντ), συμβάλλοντας στην τερατογένεση του Ισλαμικού Κράτους, που δολοφονεί και τρομοκρατεί τους λαούς της περιοχής κι ευρύτερα.

Δεν λείπουν και οι αντιστάσεις, με πιο εμβληματική σήμερα αυτή των λαών της Ροζάβα, των γυναικών και των ανδρών Κούρδων και άλλων εθνοτήτων, που απελευθέρωσαν το Κομπάνι, η ασίγαστη ηρωική απελευθερωτική πάλη των Παλαιστινίων, των λαών της Τουρκίας, του Λιβάνου κ.ά.

Το εκρηκτικό κουβάρι των αντιθέσεων που έχει συσσωρευτεί στην περιοχή, η πύκνωση της πολεμικής δράσης ηγεμονικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων (ΗΠΑ, ΕΕ – Γαλλία και Ρωσία) και ισχυρών αστικών τάξεων (Τουρκία, Ισραήλ, Ιράν, αραβικές μοναρχίες), η ενεργοποίηση της στρατιωτικής επέμβασης – αλληλεγγύης

της Ευρωπαϊκής Ένωσης (μετά από αίτημα της Γαλλίας, ύστερα από τις δολοφονικές επιθέσεις του ISIS στο Παρίσι), η εμπλοκή του NATO (ύστερα από αίτημα της Τουρκίας) **δημιουργούν τρομερά μεγάλο κίνδυνο για γενικότερη πολεμική ανάφλεξη, ενώ ήδη οι λαοί της περιοχής γίνονται τα θύματα ενός πολέμου δίχως τέλος, δίχως σύνορα, δίχως όρια.** ΗΠΑ και Γαλλία προωθούν συμμαχία για κλιμάκωση των πολεμικών επεμβάσεων και προετοιμάζουν άμεσα στρατιωτικά κτυπήματα, η Ρωσία ενισχύει την στρατιωτική της παρουσία στη Συρία, ενώ η Τουρκία ξεκαθαρίζει πως θέλει να πάρει μέρος στην αιματοβαμμένη μοιρασιά.

2. Ο πόλεμος, όμως, έχει ήδη μεταφερθεί και στην καρδιά της Ευρώπης. Οι Βρυξέλες και το Βέλγιο, το Παρίσι και η Γαλλία, αλλά και άλλες χώρες της ΕΕ μετατρέπονται σε στρατόπεδα, με δεκάδες χιλιάδες ένοπλους στρατιώτες να περιπολούν. Συγκεντρώσεις απαγορεύονται, απεργίες αναβάλλονται, μετακινήσεις περιορίζονται, φράκτες υψώνονται, ενώ οι κυβερνήσεις, τα ΜΜΕ και οι τηλεοράσεις (και στην Ελλάδα) διαχέουν και εκπαιδεύουν σε ένα **απεριόριστο κλίμα φόβου και τρομοκρατίας.** Στην Γαλλία πέρασε –με θαυμαστή ομοφωνία Δεξιών και Σοσιαλιστών, αλλά και τη συναίνεση της υποταγμένης Αριστεράς του ΚΚ Γαλλίας- η κήρυξη κατάστασης έκτακτης ανάγκης για τρεις μήνες (και βλέπουμε), η αντιδημοκρατική αναθεώρηση σειράς διατάξεων για την προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Οι κυβερνήσεις και η Ευρωπαϊκή Ένωση συνολικά αξιοποιούν την «Ευρωπαϊκή 11η Σεπτέμβρη» για ένα νέο γύρο διαρκούς τρομοκρατικής εκστρατείας ενάντια στα δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες των εργαζομένων, για την εγκαθίδρυση ενός συνολικού καθεστώτος *ανάιρεσης δικαιωμάτων κερδισμένων με αίμα, ψηφιακής επιτήρησης, φακελώματος και Μεγάλου Αδελφού, αστυνομικής αυθαιρεσίας, ζόφου – φόβου κι ανελευθερίας, εμπέδωσης του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού.* Στην κατεύθυνση αυτή προετοιμάζονται αλλαγές, όπως η αντιδραστική αναθεώρηση της Συνθήκης Σένγκεν, με ενίσχυση του φακελώματος και παραπέρα εμπόδια στην μετακίνηση.

Αυτά τα μέτρα, που λαμβάνονται με πρόσχημα την δολοφονική τρομοκρατική δράση του Ισλαμικού Κράτους, δεν πρόκειται να αντιμετωπίσουν τις επιθέσεις του, όπως δεν το πέτυχαν και μέχρι τώρα. Εξάλλου, **το ISIS αποτελεί γέννημα και θρέμμα του ιμπεριαλισμού,** δικό τους παιδί (που έχει όλα τα απαίσια χαρακτηριστικά τους) και αναπτύσσεται μέσα στα κοινωνικά ερείπια που άφησε η ιμπεριαλιστική επέμβαση στην περιοχή (βλ. Σουνίτες) και στα προάστια των απόκληρων, που δημιουργεί ο σύγχρονος ολοκληρωτικός καπιταλισμός στις μητροπόλεις.

Συνολικά, **η τρομοκρατική αντιδραστική εκστρατεία στο εσωτερικό της ΕΕ θα συνδυαστεί με κλιμάκωση της πολεμικής εκστρατείας** στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου, σε μια ενιαία επιθετική προσπάθεια του ευρωπαϊκού καπιταλισμού να απαντήσει στην πολύχρονη κρίση που τον μαστίζει. Με νέα αντεργατικά αντιλαϊκά οικονομικά κοινωνικά μέτρα, με υπέρογκες δαπάνες για πόλεμο – επιτήρηση – καταστολή, με απροσπέλαστα τείχη στους πρόσφυγες και τους μετανάστες που δαιμονοποιούνται, με ιδεολογική επίθεση στο διαφορετικό και αξιοποίηση των αντιδραστικών θεωριών περί θρησκευτικών αντιθέσεων, Δύσης – Ανατολής και της αντιισλαμικής υστερίας. Με προσπάθεια εμπέδωσης **ενός κλίματος εθνικής και ευρωπαϊκής συναίνεσης και ενότητας,** με πραγματικό στόχο όχι κυρίως τους Τζιχαντιστές, αλλά **τους ταξικούς αγώνες** των εργαζομένων, των ανέργων, της νεολαίας, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Με την πορεία αυτή, η Ευρωπαϊκή Ένωση φανερώνει απροκάλυπτα το πραγματικό της πρόσωπο, μια δύναμη αντιδραστική – αντιδημοκρατική, πολεμοκάπηλη – ιμπεριαλιστική, ρατσιστική, πεδίο επώασης φασιστικών, ακροδεξιών και εθνικιστικών δυνάμεων. Η ανάγκη ρήξης και αποδέσμευσης από την ΕΕ, με εργατικό αντικαπιταλιστικό και διεθνιστικό περιεχόμενο, είναι πλέον επιτακτική για τους λαούς και αποτελεί Λυδία λίθο για την πολιτική και τη φυσιογνωμία της Αριστεράς.

Ακόμα και στην αντισυστημική Αριστερά εμφανίζεται μια σοβαρή υποτίμηση αυτών των εξελίξεων, οι

οποίες αντιμετωπίζονται ως ένας τρέχον παροξυσμός ή μια προσωρινή εκτροπή. Δεν λαμβάνεται υπόψη ότι **η κρίση της αστικής δημοκρατίας** αποτελεί ιστορική τάση, που εκδηλώνεται εκρηκτικά τώρα, ειδικά σε συνθήκες ολοκληρωτικού καπιταλισμού και δομικής καπιταλιστικής κρίσης. **Υποβαθμίζεται** συχνά η πρόθεση του αντίπαλου για άμεση, μαζική χρησιμοποίηση του νέου τρομοκρατικού αντιδημοκρατικού οπλοστασίου και η δράση, ως προς αυτό, του αστικού μπλοκ εξουσίας στο οποίο «παρατάσσονται» η κυβέρνηση, η συστημική αντιπολίτευση, το κεφάλαιο, το μεταλλαγμένο κράτος-επιτελείο, το «σκληρό κράτος» (αστυνομία, στρατός, μυστικές υπηρεσίες) οι κρατικοί και πολιτειακοί θεσμοί, τα ΜΜΕ, οι μηχανισμοί πολιτιστικής δικτατορίας, η εκκλησία, η δικαιοσύνη, οι υπερεθνικοί θεσμοί, το υποταγμένο συνδικαλιστικό κίνημα κ.λ.π. **Παραγνωρίζεται ότι η μάχη για τις λαϊκές ελευθερίες και δικαιώματα αναδεικνύεται σε «αποφασιστικό μέτωπο» της συνολικής ταξικής πάλης.**

Η αιματοβαμμένη έκρηξη των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και των πολεμικών επιχειρήσεων, των δολοφονικών επιθέσεων και η κλιμάκωση της τρομοκρατικής εκστρατείας της ΕΕ και των αστικών κυβερνήσεων **είναι πλευρά της συνολικής προσπάθειας του κεφαλαίου για να υπερβεί την δομική καπιταλιστική κρίση, που καλά κρατεί από το 2008.** Σε αυτές τις συνθήκες, όπως έχει γνωρίσει ήδη ο ελληνικός λαός με την λαίλαπα της μνημονιακής καπιταλιστικής βαρβαρότητας, τα πολυεθνικά πολυκλαδικά μονοπώλια, συνολικά ο καπιταλισμός, γίνεται αμείλικτος, άγριος, «σκοτώνει και την μάνα του» για να ανακάμψει η κερδοφορία του.

Ακριβώς γι' αυτό, σήμερα **η πάλη για την ανατροπή της βάρβαρης επίθεσης κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ - κυβέρνησης, για την κατάργηση των μνημονίων και των αντιδραστικών αστικών «μεταρρυθμίσεων» πρέπει να συνδυαστεί με την πάλη για ειρήνη και ελευθερία, για απόκρουση και ήττα της αστικής τρομοκρατικής εκστρατείας, των ιμπεριαλιστικών πολεμικών επεμβάσεων, της Ευρώπης φρούριο και φυλακή για τους λαούς της και τους μετανάστες. Για το δικαίωμα όλων των λαών να αποφασίζουν για τη ζωή τους ενάντια σε Επιτροπείες, προστάτες, δυνάστες ντόπιους και ξένους, ενάντια στην αστική τάξη της χώρας τους.** Κι από την άλλη, ο αγώνας ενάντια στον πόλεμο, τον αστικό ολοκληρωτισμό και τον ρατσισμό για να είναι πραγματικά αποτελεσματικός και νικηφόρος πρέπει να έχει **αντικαπιταλιστικό, αντιπολεμικό, διεθνιστικό περιεχόμενο, να στρέφεται μετωπικά ενάντια στην κυβέρνηση, την ΕΕ και το ΝΑΤΟ.**

Στην μάχη αυτή απαιτείται ένα δυνατό αντιπολεμικό αντιιμπεριαλιστικό διεθνιστικό δημοκρατικό κίνημα, μια ισχυρή μετωπική αντικαπιταλιστική Αριστερά και ένα σύγχρονο επαναστατικό κομμουνιστικό ρεύμα, που θα συμβάλλει στη συνολική επαναθεμελίωση και αντεπίθεση του κινήματος ενάντια στον ιμπεριαλισμό, το κεφάλαιο, τον εθνικισμό και τον ιδεολογικό σκοταδισμό.

Μπροστά στις κρίσιμες αυτές στιγμές απαιτείται η πολιτική συνεννόηση, η συνεργασία και η κοινή δράση όλων των μαχόμενων δυνάμεων της Αριστεράς και του κινήματος, αλλά και βήματα στην κατεύθυνση δημιουργίας ενός διεθνιστικού αντιπολεμικού αντιιμπεριαλιστικού δικτύου στην περιοχή και στην Ευρώπη, με την πρωτοπόρα συμβολή των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς.

3. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ ευθυγραμμίζεται επικίνδυνα με την πολιτική της ΕΕ, των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ στην περιοχή, ακολουθεί πιστά την πολιτική ΝΔ - ΠΑΣΟΚ, εκφράζει τη «συνέχεια του κράτους» και στα θέματα εξωτερικής πολιτικής, όπως και στο εσωτερικό με τη συνέχιση των μνημονίων και την καταστολή.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, επιδιώκοντας να εξυπηρετήσει και προωθήσει τα συμφέροντα του ελληνικού κεφαλαίου, συνεχίζει σταθερά να λειτουργεί εντός του ΝΑΤΟ, εξωραίζοντας μάλιστα τον ρόλο του. Οι αμερικανονατοϊκές βάσεις λειτουργούν κανονικά, με την βάση της Σούδας να παίζει ιδιαίτερα κρίσιμο ρόλο, ενώ ο υπουργός Αμυνας Π. Καμμένος υπόσχεται στις ΗΠΑ 2-3 βάσεις ακόμα και ανάπτυξη του

χαφιέδικου μηχανισμού με την δημιουργία Υπηρεσίας Στρατιωτικών Πληροφοριών. Παράλληλα, συνεχίζεται η συμμετοχή ελληνικών στρατιωτικών δυνάμεων σε επεμβατικές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις.

Η κυβέρνηση Τσίπρα υποστήριξε με την ψήφο της την απόφαση του Συμβουλίου των υπουργών Άμυνας της ΕΕ, που, με πρόσχημα τη δολοφονική επίθεση στο Παρίσι, ενεργοποίησε το άρθρο 42, παράγραφος 7 της Συνθήκης της ΕΕ (Συνθήκη του Μάαστριχτ), που προωθεί την στρατιωτική επέμβαση στην περιοχή –και την υποχρεωτική αλληλεγγύη των κρατών μελών της ΕΕ- με θεμελιακό τον ρόλο του ΝΑΤΟ. Αντίστοιχα, υποστήριξε τα αντιδραστικά αντιδημοκρατικά μέτρα που συμφωνήθηκαν στη σύνοδο των υπουργών Εσωτερικών της ΕΕ.

Ξεχωριστή σημασία έχει η **στρατηγική (πολιτική, οικονομική και στρατιωτική) συνεργασία με το κράτος μακελάρη του Ισραήλ και με την αιματοβαμμένη χούντα της Αιγύπτου.**

Η κυβέρνηση αποδέχεται και υλοποιεί την πολιτική της ΕΕ για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, που έχει γεμίσει με πτώματα το Αιγαίο, διαμορφώνει κέντρα διαλογής και διατηρεί τον φράκτη του αίσχους στον Έβρο, ενώ η κατάσταση των κλειστών συνόρων στην Ευρώπη οδηγεί στο να γίνει η Ελλάδα χώρος κράτησης δεκάδων και εκατοντάδων χιλιάδων προσφύγων και μεταναστών.

4. Τώρα είναι η ώρα που το εργατικό λαϊκό κίνημα και η μαχόμενη Αριστερά πρέπει **να παρέμβουν και να διεκδικήσουν:**

– Καμιά συμμετοχή της Ελλάδας σε ιμπεριαλιστική επέμβαση στην περιοχή. Να κλείσουν άμεσα οι αμερικανονατοϊκές βάσεις, καμιά νέα βάση, όχι στη διάθεση ελληνικού εδάφους, αέρος και εξοπλισμού για επεμβάσεις σε άλλες χώρες. Να γυρίσουν όλες οι ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις που βρίσκονται εκτός συνόρων.

– Έξοδος από ΝΑΤΟ και ευρωστρατό, απειθαρχία – ρήξη και αντικαπιταλιστική διεθνιστική αποδέσμευση από την ΕΕ. Διάλυση του επικίνδυνου άξονα Ισραήλ-Ελλάδας-Κύπρου-Αιγύπτου. Άμεση διακοπή κάθε είδους συνεργασίας με το Ισραήλ. Συνεχής διεθνιστικός αγώνας για πλήγματα στο διεθνές πλέγμα του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού (ΕΕ, ΝΑΤΟ, ΟΟΣΑ, Διατλαντική Εμπορική Συμφωνία ΤΙΡΡ).

– Μηδενική ανοχή στην περιστολή των δημοκρατικών δικαιωμάτων, στο κράτος έκτακτης ανάγκης, στη ξеноφοβία, το ρατσισμό – φασισμό και την τρομοκρατία. Διαχωρίζουμε αποφασιστικά από τις αντιδραστικές ιδεολογίες των φυλετικών διακρίσεων και του μίσους μεταξύ των εργαζομένων, στο θρησκευτικό – εθνικό φανατισμό και την τυφλή δολοφονική βία. Συνολικός αγώνας ενάντια στο αστικό μπλοκ εξουσίας, στην τρομοκρατική εκστρατεία και την αντιδημοκρατική επίθεση κυβέρνησης – ΕΕ – κεφαλαίου. Αποφασιστική διεκδίκηση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών της εποχής μας, στο πλαίσιο του αγώνα για την απελευθέρωση από τα δεσμά κεφαλαίου και ιμπεριαλισμού.

– Ασφαλής είσοδος, υποδοχή και φιλοξενία προσφύγων και μεταναστών, δυνατότητα μετακίνησης προς τις χώρες προορισμού τους. Να πέσει τώρα ο φράκτης στον Έβρο. Όχι βία και καταστολή, Κατάργηση του Δουβλίνου I και II, της Frontex, του Ευρωστρατού και των δυνάμεων ταχείας επέμβασης. Όχι στις αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής της Ε.Ε. για διαχωρισμό, επιλογή και αριθμητικό όριο των προσφύγων που θα γίνουν δεκτοί στις χώρες της Βόρειας και Κεντρικής Ευρώπης. Όχι ανάπτυξη δυνάμεων της Frontex στο Αιγαίο.

– Όχι στον ιμπεριαλισμό, όχι στις επεμβάσεις, όχι στους βομβαρδισμούς και στους πολέμους απ' όπου κι αν προέρχονται (ΗΠΑ, ΕΕ, Ρωσία, Ισραήλ, Τουρκία, αραβική αστική τάξη). Έξω όλοι οι ξένοι στρατοί από οποιαδήποτε χώρα. Να σταματήσει κάθε είδους τροφοδοσία και συναλλαγή με τον ISIS. Ειρήνη, φιλία και συνεργασία των λαών. Οι λαοί να αποφασίζουν δημοκρατικά για το μέλλον τους, χωρίς νταβατζήδες και επικυρίαρχους, διεκδικώντας την κοινωνική απελευθέρωση.

Αθήνα, 26 Νοέμβρη 2015